

De Werking van een Ei

De Werking van een Ei

Van Henk Beerepoot aan Zebulon

Heeft U ooit goed nagedacht over een vogelei? Het grapje van velen wat er het eerst was ‘de kip of het ei’ toont aan dat men zich nog niet geheel bij zijn naïviteit heeft neergelegd...

Voelt U een verlangen om meer over een ei te weten?

Om te beginnen focussen we ons dan op het begin, het allereerste begin en dit begin is ‘Leven’, Leven met een hoofdletter ‘L’ hetgeen ‘bestaan’ aantoont welke autoriteit heeft over dit rijk van tijd en ruimte. Wij hebben geleerd om dit bestaan het ‘Woord’ te noemen en dit ‘Woord’ is de Vader, dat lezen we in het boek Johannes 1:1 *“In den beginne was het Woord, en het woord was bij Elohim, en het Woord was Elohim.”*

We kunnen dit Leven of bestaan nog niet geheel begrijpen, want begrijpen kunnen we dit pas als het ‘geheel’ is geopenbaard. Afwijzing van dit Leven duidt op blindheid en velen zullen danook niet verder dan deze alinea lezen. Echter diegenen die aan het ontwaken zijn voelen een verlangen om te ‘weten’ en dit verlangen laat zien dat er Leven in het zaad zit, geestelijk Leven. Dit Leven is niet het zaad, maar het maakt het zaad Levend. En het zaad wat ‘overleeft’ bevrucht het ei. Het zaad bevrucht niet, het kan dat niet, het Leven van het zaad bevrucht en dit is het begin van het Nieuwe Wezen, het Nieuwe Zijn. Wanneer we dat hele prille van het ei beginnen te zien dan gaan we leren wat haar bestemming is en dan, wanneer we haar bestemming zien, openbaart deze bestemming ‘Leven’, ons Leven.

Wanneer het ei ‘Nieuw Leven’ is gegeven en bevrucht is dan is het ‘Leven’, wat de vrucht is geworden en leeft in het ei, overgeleverd aan zichzelf. Niets buiten de wereld van het ei kan deze vrucht helpen geboren te worden. Ja, de vrucht in het ei ontvangt regelmatig bemoedigende frequenties van de moeder en het ei zelf is boordevol met ‘vlees’. Deze frequenties en dat vlees lijken dan, voor de vrucht, van buitenaf te komen, echter de kracht om geboren te worden komt vanuit het Leven in en van de vrucht. Zonder de Moeder te zien zal Leven aan de vrucht worden geopenbaard. Hoe? Door het

aanwezige ‘vlees’ in het ei te consumeren, en wanneer al dit ‘vlees’ is geconsumeerd wordt dit Leven als kuiken geboren.

Ik wil nu de vergelijking maken van het vogelei met het Nieuwe Leven wat er in ons geboren wordt. Zoals de Moeder Hen die het kuikentje in het ei be-moed-igt¹ door het sturen van stimulerende frequenties, zo bemoedigt onze Vader ons geestelijk door hetgeen we van Hem ‘horen’. Om Hem te ‘horen’ hoeven we niet specifiek in een kerkgebouw te zijn of lid te zijn van een kerkelijke organisatie. We hoeven zelfs niet per se religieus te zijn. De keuze van religie voor de een of de keuze van ongelovigheid voor de ander is geen teken dat we Hem/het Leven al dan niet kunnen ‘horen’, want keuzes zijn verstandelijk en worden veroorzaakt door onze blindheid. Wij kunnen Hem niet kiezen, noch kunnen we Hem verwerpen.

De bemoediging, oftewel het horen, komt van binnenuit, vanuit het Hart en geeft ons leven, het Leven. Al ons denken en al ons handelen komt vanuit het Leven binnen in ons.

Eerst, in het begin van ons leven, zijn we daar volkomen onbewust van, later herkennen we deze bemoedigingen meer en meer als ‘het geluid van het Hart’. Deze geluiden komen voor ons gevoel schijnbaar van buitenaf, echter dat is niet zo, de geluiden komen van binnenuit, van een geopend Hart die ‘Ja’ zegt en bevestigt hetgeen het waar-neemt door het fysieke. Vaak, wanneer we dit gevoel of dit ‘geluid van het Hart’ ervaren herkennen we het als het ontwaken van ons onderbewustzijn hetwelk dan gepaard gaat met gedachtes van: “Ja, dat heb ik altijd al geweten”.

In deze tijd leren sommigen onder ons te zien dat dit geluid van het Hart de realiteit is van het Leven, de enige realiteit, en omdat het de enige realiteit is die ons is geopenbaard moet dat onze ware identiteit zijn... Wat een wonderlijke openbaring het geluid van het Hart te ‘ZIJN’. Ons idee van onze menselijke persoonlijkheid, onze zelfstandigheid of het bestaan van ‘zelf’ wordt door deze openbaring ontmaskerd als een illusie, veroorzaakt door onze blindheid voor Hem, onze Vader die dat Leven is.

Ik zal nog iets uitweiden om voor de ‘horenden’ onder ons duidelijk te maken dat Leven van binnenuit komt, vanuit het Hart. En dat de geboorte van dit Leven, ons Leven, gepaard gaat met pijn oftewel barensweeën welke voorafgaan aan de ont-dek-king wie we werkelijk zijn. Dit Leven wordt geboren zoals de vrucht uit het ei voortkomt, nadat al het ‘vlees’ van het ei geconsumeerd is, nadat het gezien heeft dat de perceptie van ‘zelf’ een illusie geworden is, het gevolg van blindheid.

Zoals de vrucht in het ei de Hen niet ziet, zo ‘zien’ wij dus onze Vader niet. Echter zoals de Hen de vrucht bemoedert om alles wat er in het ei is te eten, en dus te con-sumeren,

¹ Bemoedigen komt van het woord ‘Moeder’. Onze Nederlandse taal heeft haar wortels in de oude Hebreeuwse taal en het woord Moeder is het woord: מָדָה *em* en betekent: *Het eerste/sterke(x) water(ים)* want zij is het ‘eerste water’, of het ‘sterke water’. Water is symboliek voor Leven, dus een Moeder is een Gever van Leven. Zij is Moed-ig en Be-moe-dert. Haar leven is tevens het ‘geluid’ van het Hart zoals dit gereflekteerd wordt door de franse vertaling van het woord ‘bemoedigen’: *encourager* = ‘*het getuigen(ager) van hetgeen er in(en) het Hart (coeur) is*’, oftewel, ‘*de plaats binnenin(cour)*’.

dat is 'een te worden met het voedsel', zo brengt onze Vader ons ertoe ons lichaam en ons denken, het fysieke dus, te bevredigen door het fysieke leven oftewel al ons 'kunnen', onze perceptie van 'zelf', te consumeren. Dit vlees komt van Hem, het is onze wereld een wereld van keuzes, van goed en van kwaad, een wereld van een perceptie van een 'eigen wil'. Dit consumeren van 'zelf' is de weg naar een 'besef' van Zijn Soevereiniteit in ons. Dit consumeren, deze weg, loopt voor eenieder van ons verschillend echter een ding hebben die wegen gemeen, en dat is... 'pijn'.

Voor eenieder van ons is het consumeren van 'zelf' een pijnlijke ervaring, want de mens kan Zijn Soevereiniteit niet zien, de mens is Leven gegeven, maar is zelf niet dat Leven. De mens vertrouwt op bekwaamheden. Op zijn best vertrouwt de mens op zijn keuze van 'geloven'. De mens 'kent' niet anders, hij ervaart zichzelf als fysiek, en beseft niet dat hij geest is.

De mens wordt daarom gebracht zichzelf te consumeren, en door het consumeren van zijn ervaringen vernedert hij zichzelf en wanneer zijn perceptie van zelf uiteindelijk is gestorven ziet Hij Zijn identiteit, Zijn Soevereiniteit in Hem. Dan,...dan wordt de mens in Hem compleet gemaakt.

Wederom, dit proces is een proces waarin de mens al zijn wegen bewandeld heeft, het goede en het kwade ervaren heeft en dan tot het moment gekomen is dat al deze wegen en ervaringen vruchteloze pogingen zijn geweest om antwoord te verkrijgen op dat innerlijke verlangen wat hem zijn leven lang gedreven heeft. Dan, als hij tot dat punt in zijn leven gekomen is, wordt hem geopenbaard dat deze vruchteloze pogingen hem als werktuigen gegeven zijn om zijn valse perceptie aan te tonen. Dan ontdekt hij, oftewel dan wordt hem van binnenuit geopenbaard, dat deze vruchteloze pogingen, goed en kwaad, deugden en zonden, in feite volledig zijn gemaakt en hem tot Zijn Soevereiniteit hebben gebracht.

Dit consumeren van 'zelf' tot de openbaring van Zijn Soevereiniteit is het werk van onze Vader en komt van binnenuit, vanuit het hart. Hij doet dat werk, want Hij is het Leven van binnen en Hem horen we in ons onderbewustzijn, echter we zien Hem niet.

Nadat we de volledigheid van de perceptie van leven geconsumeerd hebben, openbaart het Leven zich in de gewaarwording van de mens en dit is het eerste 'teken' van Leven voor die mens, de gewaarwording van zijn identiteit, een geestelijke realiteit welke, zoals eerder gezegd, door Hem, onze Vader, verwezenlijkt is geworden. Ja en ook dit proces kunnen we vergelijken met het breken van het ei. Het ei wordt niet gebroken door de spierkracht van het ongebornen kuikentje, dat is een z.g. fysieke 'onmogelijkheid'. Het ei wordt gebroken door de geestelijke manifestatie van het Leven van de dan nog ongebornen vrucht, zoals ook wij door Hem worden gebroken in Zijn Glorie

Nog even een herhaling over sommige aspecten van 'het ei'.

Het ei bevat alle energie voor de vrucht van Leven om te 'werken', dat is, te consumeren en dat consumeren heeft als enig doel om het Leven van het ei (de vrucht die vlees is

geworden) geboren te laten worden. Dit consumeren heeft niet ten doel de spierkracht te ontwikkelen om 'uit te breken', maar om door de verkregen spierkracht tot de realisatie te komen dat het niet kan uitbreken dat het 'zelf' niet naar buiten kan komen, niet zelf geboren kan worden.

Voordat het Leven geboren of gemanifesteerd gaat worden moet de vrucht alle eigeel en eiwit, al het vlees dus, opgegeten hebben. Het kan niets laten liggen al het werk/vlees moet door de 'vrucht van Leven' verslonden worden. Niets anders in de wereld of buiten de wereld van de vrucht geeft het een natuurlijke geboorte, alle inspanning, werk en dus pijn moet geconsumeerd worden. Pas dan, wanneer al het vlees geconsumeerd is, manifesteert het Leven zich, het Leven ver-schijnt als een open-baring.

Om de beeldspak van de metamorfose van het ei even luchthartig uit te leggen zegt het ei op het einde van zijn gevangenschap; "ik heb er genoeg van, ik hou het (ei) niet meer 'vol', elke keer als mijn vlees geconsumeerd wordt doet het me pijn en nu al mijn vlees is opgebruikt, is er niets meer van me over, het is over met mijn lijden, ik ben 'over-leden'. Dan beseft het nog ongeboren kuikentje dat het ei, leven was gegeven, maar niet zelf Leven was. Dan beseft het, dat het door het eten van zichzelf tot de ontdekking is gekomen dat het zelf nooit het ei, noch de vrucht is geweest maar dat hetzelf 'Leven' is.

Nogmaals, het is juist deze pijn die geconsumeerd moet worden en als alle pijn, al het vlees daar binnen in dat ei geconsumeerd is dan heeft het Leven van de vrucht het werk 'vol' gemaakt tot een nieuwe schepping. Dan is de vrucht door het Leven, maar d.m.v. vlees/werk/pijn, voltooid gemaakt en dan, door de geestelijke manifestatie van het Leven, breekt het uit. Dan 'weet' deze nieuwe schepping dat het geen ei was, maar dat dit ei, de perceptie van 'zelf', de katalyst was om tot 'Leven' te komen. Dan weet deze nieuwe schepping dat de perceptie van 'zelf', in werkelijkheid de energie van de Schepper was want die heeft het ei LEVEN gegeven.

De perceptie van zelf, als een katalyst, is geconsumeerd en daardoor is de mens voltooid gemaakt tot Zijn Glorie.

Zo, Zebulon, betreft de 'werking' van een vogelei, de natuur van de mens en zo wordt zijn pijn volgemaakt om geboren te worden tot een nieuwe Schepping.